

סמל ראשון יובל בן יעקב

בן אמיליה וויטלי
בן 21 בנופלו

חיל שריון
נפל ביום כ"ב בתשרי תשפ"ד (07.10.2023)
מקום מנוחתו בית העלמין כפר מנחם

דברים לזכרו של יובל בן יעקב.

יובל נולד בשנת 2002 ביום ירושלים בעיר ירושלים. בן לאמיליה ולאב שבחר לעזוב את המשפחה כשמלאו ליובל 7 שנים, אח צעיר לאתל.

אימו מתארת אותו תינוק מתוק ונוח מאוד. בגיל 3 עבר יובל ניתוח לב פתוח ובעת תחילת המיונים לצבא דאג להסתיר את המידע מחשש שהדבר יפגע באפשרות לשרת שירות משמעותי.

בעודו בן שנתיים, בשנת 2004, יצאה המשפחה לשליחות במוסקבה במסגרת עבודתה של האם אמיליה בסוכנות היהודית. יובל התחנך בשנות הגן במוסקבה, רכש חברים והיה ילד שמח וחברותי.

ב-2009 חזרה המשפחה להתגורר בישראל, אך הפעם בהרכב שונה. אבי המשפחה נפרד מהם ומאז ניתק את הקשר עימם. אמיליה וילדיה, אתל ויובל, החלו את דרכם המחודשת בישראל בקיבוץ כפר מנחם. אמיליה מספרת כי השנים הראשונות היו לא קלות לאור קשיי שפה ותרבות.

יובל היה צמא לחברה והפרידה מאביו בשילוב קליטה מחודשת בארץ היוותה עבורו אתגר גדול בשנה הראשונה, אך בזכות האופי החזק, הנחישות והשאיפה להצליח הוא החל לאט לאט להשתלב.

סבתו סייעה אף היא בעניין ודאגה לקחת אותו למורים פרטיים על מנת שירכוש את השפה וישתלב במהרה. אמיליה מספרת כי יובל נהנה מאוד מהחברה בקיבוץ ואף נהג ללכת לפעילויות במועדון, התחבר למדריכים ונהנה לצאת לפעילויות המשותפות.

כאשר הצד החברתי התחזק הוא פרח והצליח

לממש את היכולות שלו.

את בית הספר לא כל כך אהב ואפילו בתיכון אימו זוכרת שהייתה לו מחברת אחת בלבד, אבל לקראת המבחנים והבגרויות ידע תמיד לקחת אחריות, למצוא מורים פרטיים ולהשלים את הפערים, והכל מתוך נכונות וגיבוש החלטה שתהיה לו בגרות. ואכן כך היה, יובל סיים את הלימודים עם תעודת בגרות מלאה על אף שלא אהב ללמוד.

מגיל 15 החל לעבוד במקדונלס, בתחילה בעיקר בחופשות ולאחר מכן אף באופן קבוע בסופי שבוע. עם השנים במקדונלס זיהו מנהליו בחור בעל יכולות ניהול גבוהות, ראש גדול ואחד שניתן לסמוך עליו. לאור כך במהלך כיתה י"ב כבר התמנה יובל להיות סגן מנהל סניף מקדונלס ואף קיבל הצעה לאחר השחרור לצאת למלגת לימודים ולהשתלב בדרג הניהולי של החברה.

עם סיום לימודיו ולקראת הגיוס התבשר על ידי הצבא כי לאור עודף משקל לא יוכל להשתלב ביחידה קרבית ולא בשריון כפי שרצה. יובל לא ויתר על חלומו להשתלב בגדוד 7 חטיבה 77 של השריון. הוא ביקש דחיית שירות והחל להתרכז במטרה שהייתה לנגד עיניו: גיוס לגדוד 7 חטיבה 77.

אימו מספרת כי ראה זאת כמשימה ותוך שלושה חודשים השיל מגופו 33 קילוגרמים, שזר מאמן אישי ואף החל בהקפדה על תזונה.

ב-15.1.21 התגייס יובל לשריון והגשים את חלומו. הימים בצבא היו מאתגרים, אך יובל לא התלונן ובחופשות מהצבא נח והתחזק יחד עם חבריו בקיבוץ. אימו מספרת כי לעיתים ויתר על שינה כאשר הגיע מותש מהצבא לטובת מפגשים חברתיים עם החברים שהיו

כל כך חשובים עבורו ותמיד חזר מהם שמח ומאושר.

במהלך השירות, על אף האתגרים הרבים, שאף קדימה והיה חדור מטרה להצטיין. מספר פעמים הצטיין בתפקידים שונים, מה שהוביל אותו לקבל את התפקיד של הטובים ביותר: קשר בחפ"ק של המג"ד. על אף הפרידה מחבריו לטובת התפקיד הוא שמח על ההזדמנות והיה גאה בעצמו על ההישג.

בשבת השחורה ב-7.10.23 יובל נכח בבסיס יפתח והיה במנוחה לאחר משמרת. הוא התעורר עם חבריו לבסיס לאור האזעקות השונות ותחילה כולם התפנו למיגונית.

לאחר מספר דקות התקבל דיווח על חדירת מחבלים לבסיס. יובל ללא היסוס ובביטחון רב, לקח על עצמו עם חברו עידו את הפיקוד. הוא הנחה את כל החיילים והחיילות לרדת לבונקר ויצא עם נשק עליו בליווי חברו להילחם ולהדוף את המחבלים מהבסיס.

בתחקיר שהתקיים לאחר מותו עלה כי הוא ועידו החייל הנוסף גילו אומץ לב רב ותושייה שבזכותה הצילו 75 חיילים וחיילות בבסיס. הם נלחמו בחירוף נפש מול עשרות מחבלים לאורך מספר דקות, בעוד יתר החיילים שוהים בבונקר.

יובל נפצע קשה במאבק מול המחבלים ומת מפצעיו טרם הספיק להגיע לטיפול רפואי. בקרב זה נהרגו חברו רועי, חיילת נוספת שהייתה בעמדת שמירה ושלושה חברי כיתת כוננות.

אימו אמיליה מבקשת לזכור אותו זהוב שיער וכחול עיניים, חכם וחזק, בחור ישר ורגיש.

יהיה זכרו ברוך.